Ч. 159. Второк 30 (16) липня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Угодові переговори. — Реформа виборча до ческого сойму. — Австрийско-сербский торговельний договір. — Вісти з Кореї. — Перска конституция.

З Ішлю доносять, що вчера рано о годині $7^1/_4$ рано прибули там президенти кабінетів: бар. Бек і др. Векерле. Цісар приймив бар. Бека о годині 11 перед полуднем на авдиенциї, котра тревала до години 1-ої. Відтак оба президенти кабінетів були у Цісаря на родиннім сніданю. О годині 4 по полудни бар. Бек від'їхав до Відня. Др. Векерле буде нині принятий Цісарем на авдиенциї.

З Праги доносять: Виконуючий комітет ческо-славяньскої социяльної демократиї постановив зорґанізувати в Чехії велику акцию робітників за заведенем загального права виборчого до ческого сойму. Також ческа партия радикальна виступає енерґічно за тою виборчою реформою. — Politik жадає скликаня ческого сойму з початком осени, аби мав час ухвалити виборчу реформу. Коли би сойм розвязано, відбули би ся нові вибори в осени, а викликана впаслідок того аґітация зробила би некористний вплив на парлямент, що лиш спинило би угоду.

В справі австрийско-сербского торговельного договору доносять з Відня: Позаяк переговори в справі заключеня нового договору між Австро-Угорщиною а Сербією поки що не довели до остаточного висліду і тим самим показує ся конечність підданя цілого ряду дотеперішних переговорів подрібній дискусиї, списано вчера протоколярно на засіданю відпоручників як австро-угорских так і сербских вислід переговорів і постановлено ті переговори в половині вересня на ново розпочати. Рівнож не мали бажаного успіху обосторонні жаданя, аби аж до оконечного полагодженя договору управильнено провізорично торговельні відносини.

По короткім опорі з боку династиї корейске правительство остаточно підписало нову конвенцию з Японією. Она складає ся з отсих семи артикулів: 1) Корейска адміністрация до певного степеня підлягає управі японьского ґенерального резидента. 2) Видаване законів і розпоряджень та полагоджуване державних справ підпадає апробаті ґен. резидента. 3) Так само підлягає его призволеню іменоване всіх висших відвічальних урядників. 4) Уряди при корейскім правительстві можуть діставати ся тілько особам, попертим ґен. резидентом. 5) Справи політичні будуть відділені від судівництва. 6) Заграничних прислуг Корея може зажадати тілько за згодою ґен. резидента. 7) Арт. 1 конвенциї з 1904 р. про установлене прибічної ради скарбової зносить ся.

Тимчасом корейска людність дальше ворохобить ся. Вправді японьске войско привернуло спокій в Сеули, однако — здаєть ся — не на довго, бо туди з'їзджають ся з цілого краю політичні аґітатори; они відбувають з людностию безперестанні збори в околицях столиці (в самім місті японьскі власти заборонили всякі політичні сходини) та все вказує на те, що незабаром розпічнуть ся поважні заворушеня. Провінция дуже неспокійна; тут і там приходить до кровавих стріч між місцевою людностию а окупацийними войсками. В одній місцевости зворохоблена юрба заатакувала зелізничий поїзд та перервала телеґрафічну комунікацию.

Після послідних вістий в цілім краю вздовж зелізничих шляхів поуставлювано сторожі. В місті Сеули розіслано по улицях сильні патрулі. Серед корейских вояків вибухли нові заворушеня. Нападано на поліцийних урядників, 7 японьских домів знищено і при тім покалічено 6 Японців. Зачувати, що маркіз Іто наміряє розвязати корейску армію і заступити єї таким самим числом японьских вояків. — „Times“ доносить з Токіо, що японьскі часописи похваляють корейску конвенцию. Пере-

8)

Шерльок Гольмс при роботі.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

— Можете піти, куди схочете, скоро підпишете. Що се за дім?

— Не підпишу ніколи. — Не знаю.

— Не зробите їй ніякої прислуги. Як називаєте ся?

— То мушу від неї самої почути. — Кратідес.

— Побачите ся з нею, скоро підпишете. Звідки ви?

— То хиба ніколи єї не побачу. — Атини.

Ще пять мінут довше, пане Гольмс, а я був би таки в їх очах витягнув з него цілу історию. Вже моє найблизше питане було би може розяснило справу, але в сій хвили отворили ся двері і увійшла якась женщина. Я не міг єї докладно видіти, лиш тілько добачив, що була високого росту і струнка, що мала чорне волосе, а на собі рід широкої білої сукні з довгою волокою.

— Гаральде! — відозвала ся она по анґлійски з чужим наголосом. — Я не могла вже довше видержати. Там на горі так сумно самій одній — о Боже, то Павло!

Сї послідні слова вимовила по грецки і в тійже хвили розірвав Кратідес корчевим рухом плястер на своїх устах і з криком „Софіє, Софіє!“ припав до неї. Але они лиш на хвилинку обняли були одно другого, бо молодший мужчина вхопив єї і висунув із комнати, підчас коли тамтой другий дав собі легко раду зі своєю виниділою жертвою і потягнув єї також за собою. На хвилинку остав ся був я сам один і схопив ся із свого місця з тим невиразним наміром знайти щось такого, по чім би я міг пізнати, що то за дім, в котрім я знаходив ся. На щасте не робив я однак нічого дальше, бо коли я оглянув ся, побачив в дверях того старшого, як він там стояв і дивив ся за мною.

— Сего вистане, пане Меляс! — сказав він. — Ви то розумієте, що ми зробили вас своїм вірником в зовсім приватній справі. Ми не були би вас трудили, як би не то, що наш приятель, котрий уміє по грецки, а котрий сю розмову вів перед тим, не був змушений виїхати на всхід. Нам треба було конче якогось заступника і ми дуже були втішили ся, коли довідали ся о ваших язикових здібностях.

Я на то лиш поклонив ся.

— Тут маєте пять фунтів — сказав мій дивний пан дому, підходячи до мене. — Гадаю, що то буде достаточна заплата. Але не забувайте — додав він, штуркаючи мене злегка пальцем в груди і реготаючись притім, — що коли об тім відозвете ся перед одною живою людиною — перед одною однесенькою живою людиною — ну, то нехай вас тоді Бог боронить!

Не можу вам того виповісти, яку гидь і страх викликував в мені той чоловік зі своїм простим гранчастим лицем. Тепер, коли сьвітло лямпи падало на него, міг я вже єго ліпше видіти. Єго відражаючі черти були такі бліді, що аж жовті, а єго кінчаста борода була кострубата і зле удержана. Коли говорив, то голову заєдно подавав наперед, а губи і брови дрожали єму безнастанно, мов би мав танець сьв. Вита. Та й єго роздразняючий реґіт міг я пояснити собі лиш ознакою якоїсь нервової недуги. Але найстрашнійшими в его лици були єго сталево-сїрі очи зі своїм холодним блеском, в котрих глубині крила ся злобна, безмилосердна лютість.

— Ми довідаємо ся, як би ви о тім коли говорили — сказав він. — Ми вже маємо такі свої способи і жерела, що довідаємо ся о тім. Тепер стоїть вже віз перед дверми і жде на вас а мій приятель вас відвезе.

Мене випхали чимскорше з сїний до коча, при чім я міг знову кинути на хвильку оком на дерева і город. Пан Лятімер ішов слідом за мною і не відозвавшись ані словом, сїв собі напроти мене. Мовчки їхали ми знову, не знаю вже як довго при підтягнених вікнах, аж наконець — вже було по півночи — віз пристанув.

— Злазїть тут, пане Меляс! — сказав мій товариш. — Прикро менї, що мушу вас лишати так далеко від вашого дому, але нема иншої ради. Як би вам захотїло ся іти слідом за возом, то се вийшло би лиш на ваше лихо.

Коли він так говорив, отворив дверці і я мав ледви тілько часу, щоби зіскочити, як вже візник затяв коні і віз загуркотїв. Менї здавало ся, що я десь серед якогось пустого місця, на котрім мов би якісь духи сторчали корчі

силане дальших японьских войск має на ціли забезпечене житя і майна Японців на полудни Кореї. Бар. Гаяші заявив, що поведене Японії цілком згідне з артикулом III. англійско-японьскої угоди і з артикулом I. договору в Портсмут, котрі признають Японії право надзору. О анексії Кореї до Японії нема бесіди.

На четвер 25-го с. м. припали перші роковини конституциї в Персиї. В Тегерані робило населене приготовленя до торжественного обходу того ювилею, при чім настрій публики був бурливий та крайно опозицийний супротив правительства нового шаха. Причина негодованя лежить в тім, що новий шах Магомет Алї Мірза доси не зложив присяги на конституцию, надану Персиї его покійним батьком. Перскому населеню залежить на тім, аби надана конституция не була тілько мертвою формальностию, а стала ся сильною державною інституциєю, — привикшим-же до самовільного деспотичного правлїня членам пануючої династиї та близьким їй могучим вельможам хотїло би ся зробити з конституциї і парляменту тілько охорону для дальшої своєї господарки. Додати треба, що перска конституция не єсть ще в повній основі усталена; взагалі она зложена після взору бельґійскої конституциї, — нерішенни зістали ся доси дві важні точки. А то: постанови про становище корони в новій конституцийній державі та про немагометаньскі населеня Персиї. Парлямент мусить зараз по зібраню рішити ті справи. Число послів установлено на 160; 1 посол припадає на більше менше 40.000 магометаньскої людности. З числа тих 160 послів покликано до участи в обрадах парляменту поки-що тілько 60 послів з більших міст, аби після слів великого везира — наперед призвичаїти до парляментарної праці представителів найкультурнїйшої частини народа, т. є. мешканців торговельних і промислових осередків. Згодом наступили вибори з сїльских округів, все-ж таки доси хибує ще $^1/_4$ части послів до комплету. Правительство і місцеві его орґани не впливали дуже сильно на хід виборів, а то з двох причин. Перша: справа конституциї заскочила їх ненадїйно та в своїй відсталости поза европейскою практикою не з'уміли они ще з повною вправою приготовити і перевести виборчі над'ужитя; друга: они уважали весь конституцийний рух за маловажне дїло без нїякої політичної будучности. — Новий перский парлямент не здужав ще в собі витворити різкі партийні проґрами і фракциї; доси всї посли годять ся на одну загальну проґраму, що треба рішучо проломити перевагу аристократичних родів, покінчити з нелеґальностию державних орґанів та сотворити здорову адмінїстрацию. Президентом палати єсть чоловік високо-образований по европейски, Саніґ-уд-Довлег.

Новинки.

Львів, дня 29-го липня 1907

— **Іменованя і перенесеня.** П. Мінїстер справедливости іменував радниками суду краевого і начальниками суду повітового: секретаря Здислава Шибальского з Товстого для Городка ягайл. і судию Мариана Фонтану у Войнилові; — іменував судиями повітовими: секретаря Зиґм. Ташковского в Мостах вел. і ад'юнктів: Тита Гоблера з Комарна для Долини, Зиґм. Гудаїковского з Сокаля для Судової Вишнї, Володисл. Чеховича з Рогатина для Борщева, Стан. Ганкевича з Добромиля для Турки, Володисл. Волощука з Делятина для Порохника; — іменував секретарями суду: заступників прокуратора держ. Ів. Бейнаровича з Тернополя для Самбора і дра Ад. Стравиньского з Коломиї для Жовкви; та ад'юнктів судових: Гавр. Роттера з Устрик для Отинії, Алекс. Фединьского з Мостах вел., Каз. Земброня з Залозець для Глинян, дра Ром. Ковшевича із Станиславова для Рогатина, Гіпол. Валевского з Залозець до Мельницї, Льва Тіґермана із Сколього для Яблонова, Ярослава Барановского в Підгайцях, Ів. Трача в Косові, Теоф. Концїньского з Судової Вишнї для Яворова, Теод. Норцессовича з Косова для Долини, Володим. Зарицкого з Бучача для Олеська, Стан. Дидушиньского із Снятина для Товстого, Генр. Корженьовского з Чорткова для Радехова, Володим. Іваницкого із Станиславова до Угнова, Ів. Герасимовича з Бродів для Рави руской.— П. Намістник переніс лїкарів повітових: дра Юл. Борого з Добромиля до Дрогобича, дра К. Ґолембйовского із Станиславова до Живця, др. Й. Курасевича із Стрижова до Станиславова і дра Ілію Штанґенгавза з Богородчан до Добромиля, а асистента санїтарного дра Бернгарда Ґольдштауба з Ярослава до Богородчан.

— **Дрібні вісти.** В Коломиї відбули ся збори емеритованих учителїв під проводом п. Довоссера. Ухвалено мемориял до кр. Ради шкільнї і до Видїлу кр. з відписом петициї до сойму та вибрано постійний комітет зложений з пп. Блїя, Довоссера і Павлишака. Емерити домагають ся розширеня закона пенсийного і на них, мінїмум 800 К для вдовиць, а в петициї просять о додаток на дорожню бодай о $^1/_4$ платнї. — Фридрих Штравс з Тернополя, рядовий з 80 полку піхоти, втік оногди з касарнї. — Оногди відставлено до слїдчої вязницї львівского суду карного Петра Чабана, котрий допустив ся цїлого ряду убийств з рабунками в сторонах Городка. — Поліция арештувала Якова Шинберґера, котрий хотїв вивезти до Америки дві хороші жидівочки з Угорщини, Рузю і Малку Вайнтрівні. — В дорожці ч. 270 найдено шкіряну торбинку, а в нїй срібний дамский годинник з ланцушком. — У Ватерґаві, в Сполучених Державах, циклон знищив цирк Барнума і Белея, при чім поранило богато осіб.

— **Нещасливі пригоди.** Віктор Ясневский, їдучи оногди на ровері ул. Бальоновою, перевернув ся на улици так нещасливо, що зломив руку. — На улици Галицкій переїхав оногди ровером Бернгард Альтер 70-лїтного старика Александра Жилу і потовк его тяжко.

— **Відозва „Селяньскої Бурси“ в Підгайцях** до Вп. Русинів пов. підгаецкого: Спомагаемо ріжні інституциї в краю, не забуваймо й на Селяньску Бурсу в Підгайцях. Присилайте талановитих хлопців до бурси. Можемо приняти 15 хлопців за оплатою 6 кор. місячно і натуралїя. А що декому і та оплата за велика, можемо у вимкових случаях приняти за низшу оплату на підставі

дроку. Десь досить далеко видко було ряди домів, від котрих з горішних поверхів доходило місцями слабе сьвітло. На другім боці побачив я червоні сиґналові сьвітла зелїзницї.

Коч, що мене привіз, вже був щез. Я стояв серед темної ночи і розглядав ся на всї сторони та питав сам себе, де я можу бути, коли чую, що хтось серед темноти іде до мене. Коли був вже близько мене, пізнав я, що то був двиґар із зелїзницї.

— Чи не сказали би ви менї, що се за місцевість? — спитав я.

— Громада Вонсвирт [1]) — відповів він.

— Коли так, підете ще пів години до Клепем Єнґшен [2]), то прийдете ще якраз до послїдного поїзду, що відходить до Вікториї.

Так скінчила ся моя пригода, пане Гольмс. Не знаю, де я був і з ким говорив та взагалі нічого, як лиш то, що я вам тут тепер розповів. Але то знаю, що там лагодить ся якийсь злочин і я хотїв би помочи тому бідному, коли би міг. На другий день рано розповів я цїлу тоту історию пану Мікрофтови Гольмсови а відтак дав знати і на поліцию.

Малу хвилинку посидїли ми мовчки під вражінем сего незвичайно дивного оповіданя. Відтак глипнув Шерльок Гольмс на свого брата і спитав:

— Пороблено які кроки?

Мікрофт сягнув по „Daily News“, що лежали на сусїднім столї.

Нагороду визначує ся за всяку звістку о побутї Грека іменем Павла Кратідеса, що не уміє по анґлїйски, а так само за кожду звістку о Грекини, котрій на імя Софія. Повідомленя під X 2473.

Так було видруковано у всїх ґазетах. Відповіди не було.

— А щож з грецким посольством?

— Я там розпитував ся, але там не знають нічого.

— То вислати депешу до поліциї в Атинах.

— В Шерльоку скупляє ся вся енерґія цїлої родини — сказав Мікрофт, звертаючись до мене. — Добре, бериж ся зі всїх боків до сеї справи а відтак скажи менї, коли що вислїдиш.

— Авжеж — сказав на то мій приятель і встав. — Скажу тобі та й пану Мелясови. Впрочім, пане Меляс, я на вашім місци стеріг би ся дуже; бо они і з сеї оповістки довідали ся певно, що ви не замкнули собі рот на колодку.

Коли ми вертали домів, поступив Гольмс на почту, попри котру ми переходили, і вислав кілька телеґрамів.

— Отже, видиш Ватзоне — запримітив він, — що то не був страчений вечер. Мої найцїкавійші справи дістали ся менї по части в сей спосіб через Мікрофта. Справа, про котру ми тепер чули, допускає, що правда, лиш одно пояснене, але в нїй єсть все-таки дещо особенного.

— Чи маєш надію еї вияснити?

— Ну, коли вже тілько знаємо, то було би то якось дивно, як би ми не могли ще й прочого викрити. Чейже ти вже сам мусїв вибробити собі якусь теорию для поясненя тих фактів, про які ми довідали ся.

— Так нїби трохи.

— Отже як ти собі представляєш сю справу?

— Менї здає ся зовсім ясним, що тоту Грекиню увів молодий Анґлїєць, іменем Лятімер.

— Увів, звідки? Може з Атин?

Шерльок Гольмс покивав головою. — Той молодий мужчина не говорив анї слова по грецки. Дама говорила досить добре по анґлійски. Отже она була якийсь час в Анґлїї, але він не був в Грециї.

— Добре, отже припустім, що она приїхала до Анґлїї в гостину і що той Гаральд намовив еї, щоби она з ним втекла.

— То річ дуже імовірна.

— Відтак приходить з Грециї брат — бо менї здає ся, що они в такім спорідненю з собою — і старає ся їх розлучити. Она необачна дає ся опанувати молодому мужчинї і его старшому товаришеви. Они зловили его і хотять змусити, щоби підписав папери і так видав майно дівчини, котрої єсть опікуном. Він не хоче того зробити. Щоби з ним переговорювати, треба їм товмача і они знайшли собі того Меляса а перед тим уживали до того якогось иншого. Дівчинї не говорили нічого о приїздї брата і так стрітила ся она з ним лиш случайно.

— Знаменито, Ватзоне! — відозвав ся на то Гольмс. — Менї дійстно здає ся, що ти не далеко відбіг від правди. Отже видиш, маємо всї карти в руках і мусимо що найбільше побоювати ся якогось насильства з їх сторони. Коли нам лишать час, то дістанемо їх в свої руки.

— Але яким способом довідаємо ся, де той дім?

— Ну, скоро наш здогад добрий а сестра називає ся або називала ся Кратідес, то не буде нам трудно еї вислїдити. То мусить бути нашою першою надією, бо брата тут, розуміє ся, нїхто не знає. Молодий Анґлїєць пізнав ся очевидно вже перед якимсь часом — що найменше перед кількома недїлями — з дівчиною, бо брат мусїв насамперед довідати ся о тім і приїхати з Грециї. Коли же они через той час мешкали на однім місци, то вже хтось знайде ся, що зголосить ся на оповістку Мікрофта.

(Дальше буде).

[1]) Wandsworth — підгороде Льондона в полудневo-західній сторонї міста.

[2]) Clapham Junction — підгороде Льондону на всхід від Вонсверт; звідси іде зелїзниця аж до льондоньского передмістя Вікторія.

долученого сьвідоцтва убожества. — Підгайці, 27 липня 1907. — О. *М. Данилович*, катихит.

— Огонь. В Гінківцях, заліщицкого повіта, вибух дня 22 с. м. около 11-ої год. в ночи огонь на обійстю Йоська Пехмана і знищив хату, стодолу, стайню і плоти. Огонь спинено в той спосіб, що на крик нічних сторожів збігли ся люди і зливаючи водою та вкриваючи мокрими плахтами стріхи, не дали їм займити ся. Будинки Пехмана, котрі згоріли до тла, були обезпечені. Єсть підозріне, що огонь був підложений.

— Воскрес. Канцеліста Куровского в Лянгензальца в Прусах, переїхав сими днями віз зі збіжем і покалічив так тяжко, що він вже не давав ні найменшої ознаки житя і тіло відставлено до місцевої трупарні. Щоби переконати ся, о скілько сему нещастю винувата неосторожність візника, мала на жадане прокураториї відбути ся секция тіла. Отже коли в трупарни явила ся судово-лікарска комісия і лікар лагодив ся вже розрізувати тіло, померший нараз ожив. Він зачав зразу тихо, а відтак щораз голоснїйше мішати ся до їх розмови, а що члени комісиї перечили ся з собою о то, чи тут завинив візник, могли воскресшого зараз запитати, який єсть его погляд на сю справу.

— Незвичайну дивовижу викликало сими днями в Брукселї ратоване якогось божевільного. Около першої години в полудне побачив поліцай, що на бальконі ратуша стоїть очевидно якийсь божевільний чоловік, котрий малою сикавочкою сикає на людий чорнилом а відтак зачав відлупувати від цементового поруча балькону кусники муру і кидати ними на улицю. Завізвано сторожу пожарну, щоби она здоймила божевільного з балькона. Коли приставлено велику драбину, вилїз божевільний, придержуючись ґзимсів і штукатур на балькон на другім поверсї а здідси по ринві на дах ратуша. Тимчасом на місті коло ратуша зібрали ся були тисячі людий, котрі аж заперши дух в собі, дивили ся на божевільного і зі страхом дожидали тої хвилї, коли він впаде на землю. Зробило ся було таке збіговиско, що треба було аж великого віддїлу поліциї, щоби завів порядок. Вийшовши на дах, божевільний скинув з себе одінє і почав з криком бігати по спадистім даху і готов був кождої хвилї впасти на землю і забити ся. Але тимчасом вилїзло за ним і кількох пожарників, котрим по великих трудах удало ся зловити божевільного якраз в хвили, коли він зімлїв. Тепер показало ся, що то був давний урядник маґістратский і его відставлено до дому божевільних.

Телеґрами.

Цетинє 29 липня. Ґазета урядова заперечує звістку часописий, мов би іменоване сербского заступника дипльоматичного без попереднього узисканя призволеня в Цетиню викликало невдоволенє і з тої причини вислана була нота з протестом до сербского правительства. Правда, що з тої причини прийшло до виміни нот межи обома правительствами але они були держані в дружнім братнім тонї і дали вираз вдоволеня з причини сего іменованя.

Париж 29 липня. В справі наміреного бунту в 53 полку піхоти в Перпінян доносять, що слідує: Полк той вислано підчас розрухів в полудневій Франциї до Перпінян. Мав він там вже тревало позістати. Команданта полку Жолляня, котрий за посередництвом кількох членів парляменту старав ся о відкликанє тої постанови, укарано 30-дневним арештом. В виду того настало межи вояками велике негодованє. Около 300 вояків зібрало ся вчера вечером на подвірю касарні, заявляючи, що домагають ся зміни ґарнізону. Відтак трубачі затрубили на алярм а в кілька мінут всї вояки в повнім узброєню були готові до вимаршу з касарнї. Офіцири, котрих о тім повідомлено перешкодили намірови і удало ся їм успокоїти вояків та намовити, щоби вернули назад до касарнї.

Сен-Діє (Воґези) 29 липня. Вчера прийшло до поважної стички з жандармами, коли 1100 страйкуючих шевців хотїли устроїти демонстрацию разом з робітниками з инших фабрик. Коли аґенти поліцийні хотїли тому перешкодити, прийшло до бійки, при чім капітана жандармериї тяжко зранено. Кількох кінних жандармів скинено з коний. Жандарми добули оружия а демонстранти почали ставити барикади. Жандармерия зателеґафувала о поміч. Як нині доносять, зранено при вчерашних розрухах поважно 7 вояків і двох офіцирів. Страйкуючі стріляли до жандармів з револьверів, жандарми відповіли огнем, причім одного робітника убили а одного тяжко зранили.

Ліон 29 липня. Поліция арештувала двох антимілітаристів, котрі підняли оклики в честь 17 полку піхоти, котрий був збунтував ся і підписали антимілітарний манїфест.

Тифліс 29 липня. З помежи пакетів, надісланих з царского банку в Петербурзї до тутешної філії, щез пакет, в котрім було 100.000 рублів.

Господарство, промисл і торговля.

Замкненє рахунків „Сокільского Базару", торговлї веденої „Соколом" по день 30 червня 1907.

(Конець).

На загальний вислїд себ то на наш імпонуючий доробок вплинули ті обставини, що ми не обмежили ся на виключну продажу приборів шкільних та канцелярийних, котрі при сильній конкуренциї малий процент приносять, але ми звернули головно нашу увагу на ті артикули, які при розмірно меншім накладі фондів значний зиск приносять, то єсть на видавництво карток власним накладом, на вироби гуцульскі, вироби з пацьорків і вишиванки. За три роки єствованя „Сокільского Базару" ми видали 7 серий карток і розпродали їх около 120 тисяч, що на економічні відносини є велико скількостию, зі значним процентом зарібку. Дальше велику скількість гуцульских виробів, ґерданів, вишиваних сорочок і краваток ми пустили в сьвіт. В сїм році видали ми моноґрами рускі до гафту, котрі в великій скількости розходять ся, з яких мож надіяти ся значну користь видобути.

Тепер, наколи до веденя того інтересу потреба сильнїйшої фінансової підстави, якої „Сокіл" не був в силі дати, ми порішили сю торговлю, ведену на рахунок „Сокола", перетворити в торговельне Товариство, і внаслїдок сего уложено статути, які в цьвітни с. р. рішенєм ц. к. суду торговельного вписано в реєстр стоваришень торговельних і промислових.

Тим способом повстала нова институция торговельно-промислова „Сокільский Базар" стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові. З днем 30. червня с. р. ми замкнули рахунки „Сокільского Базару", яко підприємства „Сокола" і ціле підприємство відпродали товариству торговельно-промисловому „Сокільский Базар", стоваришеню зареєстровавому, яке має свою власну окрему від Старшини „Сокола" управу (Надзираючу Раду і Дирекцию) опирає ся на членах, котрі своїми уділами (25 К і вписове 2) дають підприємству фінансову підставу, а що після статута вільно стоваришеню принимати вкладки до ощадности (на 5 проц.), проте теперішний стан Базару дає повну запоруку, що зачате „Соколом" дїло поведе ся від тепер о много кориснїйше і видатнїйше для добра ледви що розвиваючої ся торговлї серед нашого народа а тим самим і для економічного его двигненя.

Часть рахункову, білянс і инвентуру як також всї книги переглянула контрольна комісия Старшини „Сокола" як також відпоручник Союза ревізийного Вп. Ів. Петрушевич.

Управа: А. Будзиновский в. р. — Д. Кучика в. р.

Контрольна комісия Старшини „Сокола": С. Горук в. р. містоголова „Сокола", Н. Доскоч в. р. скарбник „Сокола", Склепкович в. р. господар „Сокола".

Звіт

Товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар", стоваришеня зареєстрованого з обмеженою порукою у Львові.

Дальші члени нашого стоваришеня є: Вп. Ол. Сопотницкий, урядник зелїзниці з 1 уділом; Ів. Сїтницкий, проф. ґімн. з 1 уд.; Іван Борис, купець з Перемишля з 1 уд.; „Народна Торговля" у Львові з 4 уд.; „Сокіл" в Стрию з 1 уд.; Сень Горук, редактор з 1 уд.; Ст. Сполітакевич, урядник Славії з 1 уд.; Вол. Савчиньский, уряд. Банку краєвого з 1 уд.; М. Гарухівна дочка пароха з Незнанова з 1 уд.; Всїх членів єсть 64; декларованих уділів 113 на квоту К 2825.

Доси вплинуло:

Вписове	. .	128 К
На уділи		2 251 „
Вкладки на щадн.	. .	8.171 „
Разом		10.550 К

Уділ виносить 25 К, вписове 2 К; стопа процентова від вкладок 5 прц.

Дирекция Товариства „Сокільский Базар" у Львові: А. Будзиновский, Д. Кучика.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають посьпішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).